

Հայդուկ

The Official Publication of the Armenian Youth Federation

Volume 11, Number 1

Ի Տարի, Թիւ 1

February 1993

Փետրուար 1993

Նպատակը տկարութիւն չի ճանչնար...

Պաշար, պաշար մինչեւ յաղթանակ

Contents

A.R.F. Declaration for assistance in "Operation Winter Rescue"	2
Հայաստանի շտապ օգնության Հ.Յ.Դաշնակցության կոչը	3
Շուշիի Հայ Դպրոցը իր Դուռերը կը Բանայ	5
The Shoushi Armenian School Opens its Doors	5
Lets Fit Hayastan in Our Busy Schedule	6
The Role the Media Plays in our Struggle	6
Over 800 Attend Fresno A.Y.F. 60th Anniversary Celebration	7
A.Y.F. Holds Educational Seminar	8
Մտածումներ Սեմինարին... ..	12
It is Our Responsibility to Make the Time	13
Մեր Դրամը Ու՞ր Կերթայ	14

For editorial replies to articles written in Haytoug, or,
to submit materials to Haytoug for publication, please write to:

Haytoug
c/o Armenian Youth Federation Central Executive
404 West Colorado Street
Suite 101
Glendale, CA 91204

Editorial Staff

Ara G. Malazian, Editor
Sam Abrahamian
Shant Markarian
Maral Der Megerdichian
Haya Rayes
Tina Shekherdeman

Please include your name and address on all materials sent in for publication with both the Armenian and English spelling of your name. Names and addresses would also be appreciated on editorial replies so that we may get back to you to answer any questions or comments you may have.

Editorial

After a brief absence from the forefront, Haytoug is back.

The official publication of the Armenian Youth Federation, Armenian Revolutionary Federation Youth Organization of Western America, has come back into publication. It will continue to provide a forum for the expression of the ideas and concerns of Armenian youth. In the coming issues, you will read about the political, artistic, cultural, historical and social events which shape the Armenian community, as seen by its youth.

In the past, Haytoug has published the ideas and thoughts of many of today's leaders in the Armenian community. It is hoped that we will be able to carry on this fine tradition. By expressing their ideas, our youth learn to develop themselves and expand their thinking. By reading others' ideas, they learn to shape their own opinions. By reading about their history and culture, they learn to be better Armenians.

As publication continues, you will be reading editorials, feature articles and biographies on a variety of topics as presented by the members of the Armenian Youth Federation. It is these topics and issues which are of concern to our members and it is these topics and issues which we will address. As our members present their thoughts and ideas, let us listen to their concerns. Let us begin to take an active interest. Let our members learn to agree or disagree with the arguments or statements made by a fellow colleague. Let our members also learn not to be afraid to express themselves openly and honestly. One of the greatest crimes that we can commit is not to allow our members' voices to be heard. One of the worst crimes they can commit is to fail to speak out when they want to be heard, for in silence nothing is to be gained and everything is lost.

We hope that Haytoug will ensure that neither of these misfortunes will occur and that it will continue to play its role in the continuous struggle which we face as Armenians in the establishment of a free, united, independent Armenia.

Խմբագրական

Մ'օտ երկու տարուայ բացակայութենէ մը ետք, ՀԱՅԴՈՒԿը, օրգանը Հայ Յեղափոխական Դաշնակցութեան երիտասարդական միութեան վերստին կը հրատարակուի: Ան պիտի շարունակէ ըլլալ բեմը ուր Հայ Երիտասարդը կրնայ արտայայտել իր կարծիքն ու մտահոգութիւնը: Մեր յառաջիկայ թիւերուն, պիտի ունենաք առիթը կարդալու յօդուածներ քաղաքական, մշակութային, պատմական, եւ ընկերային բնոյթ ունեցող որոնք կը ձեւատրեն Հայ երիտասարդի ամենօրեայ կեանքը:

Անցեալին, ՀԱՅԴՈՒԿը եղաւ բեմը կարծիքի եւ մտածմունքի փոխանակման մեր նախքին Հ.Ե.Դ. ականներուն եւ այսօրուայ ազգային գործօն դէմքերուն: Մեր յոյսն է որ կարենանք շարունակել ՀԱՅԴՈՒԿի յեղափոխական անցեալը: Արտայայտելով իր կարծիքը, Հայ երիտասարդը կը զարգացնէ ինքզինքը եւ կ'ընդլայնէ իր միտքը: Կարդալով ՀԱՅԴՈՒԿը, ան կը կազմէ իր անձնական կարծիքը. կարդալով իր պատմութեան եւ մշակոյթի մասին, ան կ'ըլլայ աւելի լաւ Հայը:

Ժամանակի ընթացքին, պիտի առիթը ունենաք կարդալու խմբագրականներ, յօդուածներ, հարցազրոյցներ, եւ ազգային դէմքերու կենսագրականներ ներկայացուած Հայ գաղութին Դաշնակցական երիտասարդին կողմէ: Ասոնք են նիւթերը որ կը հետաքրքրեն երիտասարդութեան, եւ մենք պիտի ընենք մեր կարելին ներկայացնելու համար զանոնք: Սկսինք լսելու երիտասարդութեան մտահոգութիւնները երբ անոնք կ'արտայայտուին. սկսինք աշխուժացնել մեր երիտասարդը անոր չ'արհամարհելով: Երիտասարդը թող սորվի համաձայնիլ եւ անհամաձայնիլ իր ընկերոջ հետ. ան թող չի վախճալ արտայայտելու իր կարծիքը անկեղծօրէն: Առիթ չի տալ որ երիտասարդը արտայայտէ իր կարծիքը ոճիւր մըն է. նոյնպէս, առիթը երբ կայ, եթէ երիտասարդը թերանայ արտայայտուելու, ան ալ իր կարգին ոճիւր մըն է որովհետեւ լրութեան մէջ շահ չի կա՛յ, այլ միայն կորուստ:

Այդ յոյսով ենք որ ՀԱՅԴՈՒԿը կ'ըլլայ այն առիթը որմով խուսափինք այս վերոյիշեալ մտահոգութենէն, ու շարունակէ իր դերը մեր ժողովուրդի գերագոյն իղձին իրականացմանի ազատ, անկախ, եւ միացեալ Հայաստանի կերտումով:

A.R.F. Declaration for assistance in "Operation Winter Rescue"

Dear Compatriots:

As a result of the continued blockade imposed on Armenia by Azerbaijan, Armenia is living in grave circumstances and is being deprived of energy, fuel and food from external sources. The country's internal supplies are fast dwindling.

On Saturday, January 23, the underhanded explosion of the only pipeline delivering fuel to Armenia, brings the last blow to the economy of Armenia.

Consequently, schools are closed, the medical equipment in hospitals have ceased to operate, social service centers are closed and many of the factories in Armenia are not working, specifically placing the health of children and elderly in great danger under these externally forced conditions.

Amid the crisis, every Armenian must be cognizant that there is one nation, one homeland and one unified mission. Every Armenian must work toward the task of salvaging our homeland.

In the coming days and weeks, a large-scale assistance program entitled "Operation Winter Rescue", organized by the government of the United States and the Republic of Armenia will be kicked off throughout the heavily Armenian populated communities and centers.

The Western Prelacy and the A.R.S. Western U.S.A. Regional Executive will be among the organizations and entities who will take part in collecting supplies for "Operation Winter Rescue". The Armenian Revolutionary Federation, and all its bodies and entities, will provide all its resources for the realization of this assistance program.

Thus, we call on all organizations within the Armenian-American community and all Armenians to bring their generous participation in all aspects of "Operation Winter Rescue". With unified force and the belief in the future of our homeland, our people undeniably, decisively conquer all obstacles.

An Armenian Youth

A.R.F. WESTERN USA
CENTRAL COMMITTEE

Հայաստանի շտապ օգնութեան Հ.Յ.Դաշնակցութեան կոչը

Հայրենակիցներ,

Ատրպէյճանի կոծմէ շարունակուող շրջափակման հետեւանքով, ծանր կացութիւն կը տիրէ այժմ Հայաստանի մէջ: Հայաստան զրկուած է ուժանիւթի, վառելանիւթի եւ սննդեղէնի արտաքին աղբիւրներէ եւ հետզհետէ կը սպառէ իր ներքին պաշարները: Ծաբաթ, Յունուարի 23ին, Վրաստանի վրայով Հայաստան հասնող գազամուղ խողովակի պայթեցումի խափանարարական արարքը փաստօրէն կու տայ վերջին հարուածը Հայաստանի տնտեսութեան: Այս պատճառներով, փակ են վարժարանները, կազմալուծուած են հիւանդանոցներու մեքենական սարքաւորումները, հանրային սպասարկման կեդրոնները եւ լայն չափերով կանգ առած է երկրի ճարտարարուեստը: Դուրսէն պարտադրուած այս ահաւոր տագնապը մասնաւորաբար կը վտանգէ երեխաներու եւ ծերունիներու առողջական վիճակը:

Այս տագնապին դիմաց, իւրաքանչիւր հայ պիտի գիտակցի, որ մէկ է հայ ազգը, ունի մէկ հայրենիք եւ մէկ հաւաքական առաքելութիւն: Իւրաքանչիւր հայ պիտի լծուի հայրենիքի փրկութեան անյետաձգելի գործին:

Յառաջիկայ օրերու եւ շաբաթներու ընթացքին, Ամերիկայի բոլոր հայաշատ կեդրոններուն մէջ, մեծ թափով պիտի կազմակերպուի Ձմեռնային Փրկարար Գործողութիւնը՝ նախաձեռնութեամբ Միացեալ Նահանգներու եւ Հայաստան կառավարու-

թեանց: Արեւմտեան Ամերիկայի մեր շրջանին մէջ, Ձմեռնային Փրկարար Գործողութիւնը զուգահեռաբար հայկական այլ կազմակերպութեանց կը գտնուի Ազգ. Առաջնորդարանի եւ Արեւմտեան Ամերիկայի Հայ Օգնութեան Միութեան Շրջանային Վարչութեան միացեալ հովանաւորութեան տակ: Հ.Յ.Դաշնակցութիւնը, իր բոլոր մարմիններով եւ տեղական միաւորներով, իր ուժերը ի սպաս կը դնէ փրկութեան այս ծրագրին:

Այսու կոչ կ'ուղղենք ամերիկահայ գաղութի բոլոր կազմակերպութեանց եւ բոլոր հայ մարդոց՝ իրենց լիաբուռն մասնակցութիւնը բերելու Ձմեռնային Փրկարար Գործողութեան բոլոր փուլերուն: Միասնական ուժերով եւ հայրենիքի ապագային նկատմամբ անշեղ հաւատքով, մեր ժողովուրդը անպայման պիտի յաղթահարէ իր վնասական երթը խոչընդոտող ամէն արգելք:

Հայ երիտասարդներ

Հ.Յ.Դ. ԱՐԵՒՄՏԵԱՆ ԱՄԵՐԻԿԱՅԻ
ԿԵԴՐՈՆԱԿԱՆ ԿՈՄԻՏԷ

Կեդրոնական Վարչութեան Խօսք

1993 Յունուարին, Հայ Երիտասարդաց ան եղաւ տեղը ուր հայ երիտասարդը կրցաւ ստանալ հայեցի եւ Դաշնակցական դաստիարակութիւն եւ հետապնդել ազատ, անկախ, եւ միացեալ Հայաստանի իտեալը: Այսօր, այս 60ամեայ կազմակերպութիւնը տարածուած է Ամերիկայի լայնածաւալ ափերուն եւ իր պատրաստակամութիւնը կը վերահաստատէ ծառայելու Հայ Դատին. այսօր, հայ ժողովուրդի գինեալ պայքարը կը գտնուի նոր հանգրուանի մը մէջ ուր Արցախի եւ Հայաստանի ներկայ վիճակը համայն հայութեան համար առաջնահերթ պէտք է ըլլայ, իսկ մենք՝ իբր Հայ Յեղափոխական Դաշնակցութեան երիտասարդական միութեան ընկերները՝ չենք կրնար լոկ հանդիսատեսներ ըլլալ ազերիներու ամէնօրեայ վայրագութեանց եւ պայքարը մղենք, ի գին ամէն բանի, օգնելու համար Հայաստանի եւ Արցախի հայութեան: Պէտք է օգնենք ֆետայիին որ այսօր իր ընտանիքը ձգած, կը պայքարի մեզի համար, հայ ժողովուրդի համար, յանուն Արցախի ազատագրութեան:

Այս իրականութիւնը թող ըլլայ հրաւեր մը բոլոր այն հայ երիտասարդներուն որոնք զբաղած են միայն իրենց քմահաճոյքով, որովհետեւ ժամանակը հասած է որ միանաք մեր շարքերուն միասնաբար պայքարելու եւ յաղթահարելու համար բոլոր այն դժուարութիւնները որոնք կը դիմագրաւեն հայ ժողովուրդի դատին իրականացման:

A Word from the Central Executive

January 1993 marked the 60th anniversary of the Armenian Youth Federation. In 1933, when the A.Y.F. was established under the guidance and leadership of Karekin Nzhdeh, it provided the ground where Armenian youth could be educated in the ideology of the Dashnaktsutun as well as Armenian culture and history. The A.Y.F. also worked towards its supreme goal, the establishment of a Free, Independent, and United Armenia. Today, the A.Y.F., on the eve of its 60th anniversary, reaffirms its dedication to the Armenian Cause. Today, the forefront of the Armenian Liberation Struggle has shifted to the battle for independence in Artsakh. The present situation in Artsakh and Armenia should be the first and foremost concern for all Armenians. We, as the Youth Organization of the Armenian Revolutionary Federation cannot sit idly by and watch the brutal onslaught of Azerbaijani attacks against our people. We will continue our struggle, at any cost, to aid our people in Armenia and Artsakh. We must assist the fedayee who has left his home and family to fight for us, for all Armenians, for the complete liberation and independence of Artsakh.

Let this be an invitation to all Armenian youth who are preoccupied with the monotonous events of their daily lives and who have lost interest in their national cause, our national cause, the Armenian Cause. The time has come for all Armenian youth to join the ranks of the Armenian Youth Federation, to come together as one powerful force to overcome all obstacles and to fight for the just resolution of the Armenian Cause.

Շուշիի Հայ Դպրոցը իր Դուռերը կը Բանայ

Կլենտելլ, Քալիֆորնիա.-

Հոկտեմբեր 5, 1992-ին Շուշիի Ճեմարանը իր դռները բացաւ մօտ 45 աշակերտներով: Վարժարանի աշխատանքը նախաձեռնուած է Հ.Յ.Դ. «Նիկոլ Աղբալեան» Ոսանողական Միութեան կողմէ. խրախուսիչ է այն կէտը թէ աշակերտներու թիւը կ'աճի օրէ օր: Հ.Յ.Դ. «Նիկոլ Աղբալեան» Ոսանողական Միութեան մէկ հաղորդագրութենէ կը քաղենք թէ «վարժարանը թէւեւ իր սկզբնական քայլերը է առել դժուարին պայմաններում, եւ ունի չնչին թուով աշակերտներ - մօտ 45 - այսուամենայնիւ, առկայ աշակերտների ցուցաբերած սովորելու գեղեցիկ պատրաստակամութիւնը եւ շաբաթից շաբաթ նրանց բանակի յատելումը մեզ միայն ոգեշնչում է ու մղում յատելալ բժախնդրութեամբ ու նախաձեռնական նոր եռանդով մօտենալու վարժարանի կազմակերպական աշխատանքներին եւ նոր թափ տալ նրա զարգացման գործին»:

Հ.Յ.Դ. երիտասարդական եւ ոսանողական միութիւնները համայն աշխարհի ստանձնած են պարտականութիւնը բարոյականով եւ նիւթականով նեցուկ կանգնելու վարժարանի բարգեւանման: Այս կարգին, Դաշնակցական երիտասարդական միութիւնները աշխատանքի ձեռնարկած են օգնութեան հասնելու Շուշիի Ճեմարանին: Այս շրջանէն ներս հիմնուած է «Հ.Յ.Դ. Արցախ Զոհող - Շուշիի Դպրոց» անունով ֆոնտը: Նաեւ, Հ.Ե.Դ.-ի Կեդրոնական Վարչութիւնը բազմաժողով քննարկելու մը մշակած է որ շարունակէ դրամահաւաքի այս աշխատանքը: Այս առիթով Հ.Ե.Դ. Կեդրոնական Վարչութիւնը ուղարկեց նաեւ 1,000 տոլարի գումար մը դպրոցի ֆոնտին: Կեդրոնական Վարչութեան ատենապետ, ընկեր Սեդրակ Կարապետեան անդրադարձալով այս աշխատանքի կարեւորութեան ըսաւ «Հ.Յ.Դ. «Նիկոլ Աղբալեան» Ոսանողական Միութիւնը ստեղծած է առիթ մը որ Հայ աշակերտը ձրի Հայեցի եւ Դաշնակցական դաստիարակութիւն կը ստանայ, եւ մենք պէտք է մեր կարելին ընենք նիւթապէս եւ բարոյապէս օժանդակելու համար մեր դպրոցին»:

The Shoushi Armenian School Opens its Doors

Glendale, CA.-

On October 5, 1992, the Shoushi School Opened its doors to its first 45 students. The education and other needs at the school are completely free for the students. According to the A.R.F. "Nigol Aghbalian" Student Organization bulletin: "Despite the difficulties faced in laying the ground work for the school and the fact that enrollment was not as high as was expected, we are extremely pleased with the love for learning that these students have shown. The weekly growth we are experiencing in our number of students is also very encouraging. These factors will drive us to continue our work with a renewed sense of enthusiasm and optimism".

A.R.F. student associations and youth organizations from around the world have accepted the responsibility to provide moral and financial support for the school. In this region, the "A.R.F. Artsakh Fund for Shoushi School" has been established. In addition, the A.Y.F. Central Executive has developed a series of events to raise funds for the school. The A.Y.F. Central Executive has already donated \$1,000 to the fund and assures that it will do more. According to the Central Executive chairperson, Setrak Garabadian: "The A.R.F. Nigol Aghbalian Student Organization has created an opportunity for Armenian youngsters to get a free education, books, meals and much more. It is our duty to make sure that the lack of financial support does not become an obstacle to these children's right to an Armenian education."

Lets Fit Hayastan in Our Busy Schedule

by Lori Kurdoghlian

Long hours of study during the week, interrupted by a part-time job in the evening. Party Friday night. Catching up on sleep Saturday 'til noon then work. A.Y.F. meeting Sunday night. This is a brief example of an unger's weekly schedule. The pressure and responsibilities a school, at work, and at home sometimes conflict with the duties of a member of the Armenian Youth Federation. The Armenian cause should never be forgotten, ignored, or postponed in the hustle of our routine lives. As A.Y.F. ungers, we are loaded with the responsibilities not only to remain Armenians thousands of miles away from our homeland, but also to contribute to the economic, social and political welfare of Hayastan. As active members of the A.Y.F., it is our duty to include Hayastan's best interest in our daily schedules as well as long term goals.

The first and most important step forward is to be well informed of all events and situations in Armenia. Using the available sources of media, A.Y.F. meetings, family or friends, all ungers must be well aware of everything that goes on in Armenia and Artsakh.

For those of us who have not yet had the privilege to travel to Hayastan, let's create the opportunity to visit our homeland. Meeting our fellow brothers and sisters, we will be able to instill in them hope and encouragement for a brighter future. By establishing new friendships and relationships, we will strengthen the ties between the Diaspora and Armenia.

Let's make a good habit of writing letters to ungers or penpals in Armenia to exchange opinions, to learn more about each other and our lifestyles, to assimilate our differences, and to show our support.

A project to raise funds for scholarships to Armenian students will create an incentive to devote one year of internship in Armenia. The numerous benefits of such a project include: The introduction of new ideas, the advancement of technology, and the melioration of the economic status of our newly independent homeland. Scholarships will also be offered to those who will study in Armenia to contribute to the accreditation, improvement, and acquaintance of Armenian universities.

As a long term plan, every A.Y.F. member should include in his or her goals to spend a couple of years in Armenia. All engineers, physicians, businessmen, teachers, scientists, and professionals should do research, invest in businesses, introduce new methods, and contribute their knowledge to the economic, social, and political advancement of Armenia.

As A.Y.F. members, it is our individual duty to stand as the perfect example of a dedicated, persistent, and hard working Armenian to the rest of the community and Hayastan.

The Role the Media Plays in our Struggle

by Ara G. Malazian

The media plays one of the most important roles in our struggle for a free, united, independent Armenia. When I speak of the media, I am talking not only of Asbarez, Horizon and the Sounds of the Diaspora Armenian Radio program, I am talking of world media in general. Our media sources help us to inform and educate our people. It is the world media which educates the rest of the world. It is this section of the media which this article will focus on.

When a majority of America wakes up in the morning, it takes a shower, gets dressed, eats breakfast and then either turns on the television news, reads the newspaper or listens to news radio. This is the way that Americans learn about what is going on in the world and how they are provided with the information which will guide their thoughts for the day. Did anyone in America know that Yugoslavia was made up of a group of nations? Did anyone really care? What percentage of America's population knew a Serb or a Croat and the liberation struggle they were engaged in? How many people in America even knew that there were Muslims in Bosnia-Herzegovina being massacred? The answers to these questions is "Almost none" until the American media began blasting it across every front page, television and radio news program in the nation. Suddenly America was gripped in fear by the ravages going on in the former Soviet satellite of Yugoslavia. The nation ponders daily on whether or not America's military should act to stop the conflict and if there is any way for average citizens to help. It is through the media that America manipulates its public.

The front page news which many of us read every day is selected for us and presented to us in pre-packaged, pre-digested form. It could just as easily be the fighting in Lebanon, or the Kurds in Turkey, or the atrocities which take place in many Central American countries that we are reading about. It could also just as easily be the mortal struggle which both Nagorno-Karabagh and Armenia are engaged in right now. The reason that we do not hear or read about any of these other struggles is that the American media has decided that they do not want the American people to hear or read about these other struggles. They are equally important, equally violent and equally deadly to those elsewhere but their importance has already been decided by balding men in high-rise office buildings who have decided that these other struggles will not get the attention that they deserve.

It is here that we as Armenian youth and we as Armenians must act. It is through political pressure, through slashing editorials, through a barrage of information that we can bring our cause and our struggle to the front pages of America and the world. We are already an organized community. We possess the knowledge and the resources to begin moving the obstacles which keep the world deaf to our

cause. If David Brinkley wants someone to talk to, let's give it to him. If Larry King isn't sure if there is anyone out there who knows enough about the Armenian cause to be on his show, let's make him sure. If the Los Angeles Times thinks that a huge rift exists between Armenians here in the diaspora and those in Armenia, let's let them know that we think Hugh Pope is full of crap. Let's tell the American media what is going on and pressure them to tell the rest of the world. It is in this way that we will begin to get the recognition we need from the world in order to bring an end to our struggle in Artsakh, to open up gas and fuel lines into Hayastan, to establish trade with the outside world and to bring us one step closer to our eternal goal of a Free, United, Independent Armenia.

Over 800 Attend Fresno A.Y.F. 60th Anniversary Celebration

by Yerevan Ohannessian

On Saturday, January 23, 1993 the A.Y.F. Fresno Kevork Chavoush chapter held its 60th Diamond Jubilee Anniversary Dinner Dance at the Hacienda Las Vegas Ballroom. This event is one in a long series intended to celebrate the founding of the Armenian Youth Federation in 1933.

Scott Asmar, co-chairperson of the dinner dance and Master of Ceremonies, welcomed everyone and thanked all of those responsible for making this highly-organized and highly-publicized event a success.

The A.R.F. Badanegan Christapor chapter led in the singing of Haratch Nahadag. This was followed by congratulatory and inspirational remarks from the organizing committee, the chapter executive, the local Armenian Revolutionary Federation and the A.Y.F. Central Executive who pointed out in their speech that "The founding fathers of the A.R.F. were in their early 20's. No other organization has been as powerful or as influential in Armenian history as the Armenian Revolutionary Federation." They also posed the following question: "Are your children or grandchildren going to be a part of the future of Armenia? It's up to you, parents and grandparents, to instill that national pride in your children." The statement gave a solid indication that the spirit of the Dashnaksutun lives on and it us up to all of us to make sure that it continues to do so.

A video highlighting the past 60 years of the A.Y.F. in Fresno was presented through the efforts of the Fresno A.Y.F. Alumni Committee and the chapter executive. The program portion of the evening concluded with the singing of Mer Hairenik.

Immediately following the program, the celebration started with internationally renowned singer Harout Pamboukjian providing dance music for the capacity-filled ballroom. There were over 800 supporters at the gala affair, over one hundred of which were from the San Francisco and Southern California regions.

The next event commemorating the A.Y.F. 60th Anniversary is the San Francisco Rosdom chapter's Boat Dance on February 6, 1993.

Some of the supporters dancing up a storm

A.Y.F. Holds Educational Seminar

by Stepan Boyajian

The Armenian Youth Federation held its first educational seminar during the weekend of January 15-18. The weekend included educational lectures, movies, discussions, dancing, and a lot of snow.

More than 90 A.Y.F. members took part in the seminar.

with some of the things Unger Momjian had said. "The participants enjoyed the lecture not only because of its method of presentation but it also cleared up, to me at least, a lot of the myths about certain political ideologies," said Sako Aslanian from the A.Y.F. Burbank "Varak" chapter. Following the lecture the ungers enjoyed an hour long hike

The Participants of the 1993 Educational Seminar

The topic of the first lecture for the weekend was "political ideologies" by Unger Garo Momjian. Unger Momjian gave a detailed lecture on the development of various political systems. He began with the earliest form of government, autocracy and continued all the way through to modern day socialism. He pointed out the characteristics of each form of government and gave historical examples for each. He closed his lecture with a question and answer session in which the ungers had the opportunity to express their agreement or disagreement

in the crisp, smog free weather of the Angeles Crest National Forest.

After a mid-day lunch the participants heard the second and third lectures of the day. The topic of the second lecture was the "A.R.F. in Armenia" by Unger Vicken Hovsepian, who, after a brief introduction, outlined the A.R.F.'s position on specific issues and discussed the various problems the A.R.F. sees with the current government in Armenia. Unger Hovsepian stressed the importance of a government run by the people through its represen-

tatives, and not by one man who has unlimited power, working without a constitution. Towards the end of his lecture, Unger Hovsepien encouraged the listeners to become more active. He stressed the importance of never giving up ones' goals and dreams. He gave the example that only a few years ago no one would have imagined an independent Armenia. Those talking about it would be brushed off as "lunatics, radicals, or just simply kids." Unger Hovsepien's lecture proved to be one of the most interactive of the seminar with many of the ungers discussing their thoughts about events in Armenia today.

The third lecture of the seminar was given by Unger Hovig Saliba regarding "Geography and the Struggle of Karabakh". Unger Saliba presented a historical overview of the struggle in Nagorno-Karabakh/Artsakh. Using slides, he stressed many of the major and pivotal regions in Artsakh. By the end of the lecture most of the ungers had a thorough knowledge of each geographic region in Artsakh, which territories were controlled by our forces and which were controlled by the Azeris, as well as the severity of the conflict. "We have heard and read a lot about the ongoings in Karabakh, but we have not had many chances to actually see exactly what we hear or read about," commented Richard Zaharian from the A.Y.F. Los Angeles "Musa Dag".

After a busy day's activities, the campers were ready for the songs and dances of the night. The entertainment for the evening was provided by Giro Donabedian and his band who kept up the jovial atmosphere with traditional Armenian dance songs, which were followed by Armenian patriotic and revolutionary songs. This was the time for the campers to relax and enjoy the social atmosphere before they would wake up again for a long, tough day.

Sunday morning, the storm and the wind got stronger, and the heavy rain eventually became snow. During the morning, the participants viewed Midnight Express which portrayed some of the brutalities within Turkish prisons. Afterwards, the viewers reflected on the movie, many of which were seeing the movie for the first time. "This is the kind of thing that you don't want to see happen to

another human being, but the Turkish prisons and their methods of punishment have not changed in form or the level of brutality" said Sevan Abaklian from the A.Y.F. Glendale "Roupen" chapter. Berj Kalebjian expressed his feelings about the movie: "This is the kind of treatment you do not want to believe takes place in the 20th century, but then again, our own Genocide's survivors were witnesses to brutality on a higher level."

The fourth and final lecture of the weekend was given by Unger John Kossakian, editor of the Asbarez daily which dealt with "Armenia and Regional Politics". He explained to the listeners some of the reasons behind the policies of Armenia's neighbors: Turkey, Iran, Georgia, Azerbaijan, and Russia regarding Armenia and Nagorno-Karabakh/Artsakh. "He shed some light on many of the questions I had no clue about, or even those that I did know about. Now I feel I have a much clearer perspective," said Sevag Manuelian from the A.Y.F.

Unger John Kossakian

Montebello "Vahan Cardashian" chapter.

Later Sunday afternoon, Unger Ara Malazian of the Montebello chapter and editor of Haytoug, the A.Y.F.'s official publication, led a discussion about the republication of Haytoug. He stressed that "Haytoug is a forum for the Armenian youth to express their sentiments and thoughts on issues." Unger Malazian went on to say that "it is the responsibility of each A.Y.F. member to lead our youth, and thereby, our people." The listeners were then divided into groups. They participated in a workshop to write articles about issues of concern to Armenia and Armenians. Some of these articles have been published in this issue of Haytoug.

One of the Haytoug discussion groups

By evening, the winds had died down a little and the snow was coming down calmly. The camp was completely white and cold. A perfect setting for the A.Y.F. to celebrate its 60th anniversary. Karekin Nzhdeh established the A.Y.F. in Boston on January 14, 1933. The seminar participants were the entertainment of the evening with songs and dances late into the night. Near midnight, the A.Y.F. 60th anniversary was officially celebrated by the singing of revolutionary songs in memory of our freedom fighters from the past and present, and the cutting of the 60th anniversary cake. At this time, Sevag Manuelian, very appropriately, reminisced about his summer trip to Armenia where he had the opportunity to meet freedom fighters from Artsakh. He shared with his fellow campers the following

thoughts: "He gave me this ring and necklace and I will wear these for the rest of my life. He is not with us anymore because he died for a higher cause; he died for his people and his country. He died for us."

The participants of the seminar had a rare opportunity to spend their weekend with a freedom fighter from Artsakh by the name of Valodia Keropian. He is here for medical reasons. Valodia lost his eyesight completely, and he is in the United States for operations. He has now recovered sight in one of his eyes and is undergoing treatment by an Armenian doctor who donates his lunch hour for Valodia. Valodia became a good friend to us over the weekend and his presence was invaluable.

The eyes of campers were full of tears when he was telling his modest war stories. He was modest and kept on telling the ungers "boys, I'm just doing my part for my people, I am not doing anything special". This modest man in his early thirties, a native of Chavakhk, Akhalkalak, and a resident of Yerevan, became to be known as uncle Valodia to some and unforgettable to all.

The seminar ended Monday morning. Most participants had just spent one of the best weekends in a long time. A member commented "the weekend was nothing but a group of Armenians gathering in an Armenian atmosphere with an incredibly strong Armenian spirit. Can you imagine if one day we are in Hayastan?" Tears were rolling down her eyes as she said, "tears of pride, hope, and true joy" she explained.

Unger Sam Abrahamian gets some help digging out his car Monday morning

Calendar of Events

Հայդուկ

11

February

A.R.F. Badanegan Seminar
A.Y.F. Camp
February 19-21, 1993

Փետրուար

Հ.Յ.Դ. Պատանեկան Միութեան Սեմինար
Հ.Ե.Դ. Ճամբար
Փետրուար 19-21, 1993

March

Armenian and American Dance Night
A.Y.F. Montebello Vahan Cardashian Chapter
Montebello Armenian Center
March, 6, 1993

A.Y.F. Revolutionary Song Night
A.Y.F. Glendale Roupen Chapter
March 13, 1993

60th Anniversary Celebration
A.Y.F. Central Executive
Ferahian Armenian School
March 21, 1993

60th Anniversary Dinner Dance
A.Y.F. Pasadena Nigol Touman Chapter
Pasadena Armenian Center
March 27, 1993

For additional information regarding these events
please contact the A.Y.F. Central Executive at:
818-507-1933

Մարտ

Հայկական եւ Ամերիկեան Պարի Գիշեր
Հ.Ե.Դ. Մոնթեպելլո Վահան Գարտաշեան Ուխտ
Մոնթեպելլոյի Հայ Կեդրոն
Մարտ 6, 1993

Յեղափոխական Երգերու Երեկոյ
Հ.Ե.Դ. Կլենտել Ռոպէն Ուխտ
Մարտ 13, 1993

60-ամեակի Տօնակատարութեան Հանդէս
Հ.Ե.Դ. Կեդրոնական Վարչութիւն
Ֆերահեան Հայ Դպրոց
Մարտ 21, 1993

60-ամեակի Ճաշկերոյթ-Պարահանդէս
Հ.Ե.Դ. Նիկոլ Դուման Ուխտ
Փասատիմայի Հայ Կեդրոն
Մարտ 27, 1993

Մանրամասնութեանց համար հեռաձայնեցեք
Հ.Ե.Դ. Կեդրոնական Վարչութեան Գրասենեակը՝
818-507-1933

Untitled

by Nairi Cherchian

We are running out of time,
that is all I know.

We are running out of patience
and our morals are getting low.

We are the struggling generation of
our brave fighters.

And we continue to fight so that
we can beat these liars.

Once again let us stand as one together.

So that we can reclaim our land once and forever.

We are running out of time,
that is all I know

We are running out of patience,
that is all I know...

A freedom fighter waits for battle

Մտածումներ Սեմինարէն...

Յուրտ առաւօտ էր Հ.Ե.Դ. ճամբարէններս: Նախաճաշի շարքին կեցած պահուս, ընկերս դողդողալով գանգատ ներկայացուց սարնամանիք օդին հանդէպ: Յանկարծ շարքին ետեւէն, ընկեր մը կատակով յիշեցուց թէ Հայաստանի մէջ այս է արօրեայ վիճակը: Այս անմեղ կատակը սակայն, պատճառ դարձաւ որ աւելի լրջութեամբ մտածեմ ընկերոջը ըսածին մասին:

Մենք արտերկրի մէջ ապրելով, անձնասէր պատճառներով կը մոռնանք մեր

հայրենակիցներուն տառապանքը Հայաստանի մէջ: Արդեօք միայն պաղ օդին պատճառով է որ մենք պիտի յիշենք մեր հայրենակիցներուն չարչարանքը: Հայրենիքի ապրելակերպի ընդհանուր դժուարութիւններուն նայելով, փոխանակ արտերկրի Հայութիւնը օգտագործել իրեն տրուած առաւելութիւնները ի նպաստ Հայրենիքին, անընդհատ կը գանգատինք չնչին խնդիրներու մասին: Արտերկրի առաւելութիւնները կրնանք որեւէ ատեն կորսնցնել, բայց մեր Հայ ըլլալէն բնաւ պէտք չէ դադրինք:

Մեր ամէն օրուայ աշխատանքը կատարելովի պէտք է օգտակար ըլլանք Հայրենիքին որովհետեւ այս է մեր պարտքը մեր ազգին:

Նուիրուած Արցախին եւ Գաղափարային Ընկերներու

Չգած են ընտանիք
Չգած եար ու մանկիկ,
Կոտելու գացած իրենց կեանքը զոհելու,
Կոտելու գացած Արցախն ազատելու:

Եկէք տղերք միանանք մէկ կամքով,
Եկէք կոտենք յաղթանակի ճամբով:

Եկէք ընկերներ կոտենք միասին,
Զանի որ արին թափել ենք Արցախին:

Եկէք ընկերներ հասնինք մեր նպատակին,
Կատարելով մեր պարտքը Հայ ազգին:

Եկէք ընկերներ բարձրանցնենք մեր բունցքը
Երկինքին, ջնորհիւ Հայ ֆետայիին:

Եկէք ընկերներ աղօթենք այն Հայ մանուկին,
Որ կարօտը կը զգայ իր ֆետայի հայրին:

Եկէք ընկերներ կատարենք գործեր միասին,
Միշտ պատրաստ ըլլալու Արցախին:

Գիտնալով Հայու անցեալը,
Ժամանակն է ստանալու մեր իրաւունքը:

It is Our Responsibility to Make the Time

We are the new generation of our national liberation movement. Our fight for the right of self determination. An ongoing struggle which has lasted over a thousand years. We will continue to fight for this holy cause until we reach and secure our goals. We are emotional yet logical. We are small yet we are strong. We are defeated yet continually victorious.

Our organization's history compared to the history of the world leads to the assumption that we are very young, yet we are comprised of many experiences and a vast arena of knowledge. On the other hand, our will to survive and endeavor can not even be compared to anyone else's. We are not based on misled hopes, but on defending the rights of our people. We are driven by the injustices perpetrated against our people. The greater the injustice, the more energy to fuel our struggle.

We are completely dedicated to our cause. The essence of our very existence is the achievement of our goals. We do not look for any personal or materialistic gains whatsoever. We try only to achieve gains for our nation and our people.

We are fueled by remembering the blood that the Turks drained from our grandparents at Musa Dag, Khanasor, Van, Erzeroum, Shabin Karahissar, Ankara, Yozgat, Urfa, Nakhichevan, Akhalkalak, Artsakh, Revon Duz, Istanbul, Yeldez, Mush, Gars, Zeytoun, etc.

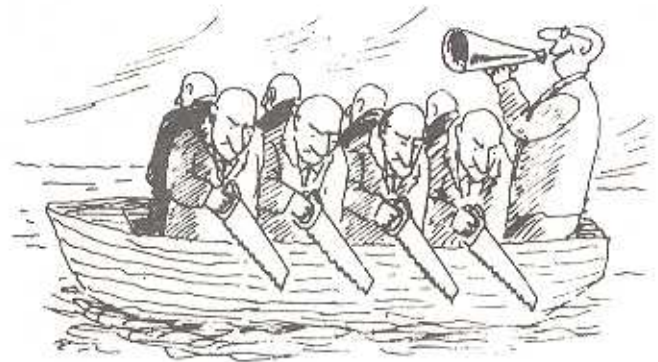
We are also fueled by the memories of our heroes: Kristapor, Rosdom, Zavarian, Antranik, Mourad, Dro, Kevork Chavoush, Nzhdeh, Armen Karo, Aram, Aghbalian, Yerganian, Tehlirian, Torlakian, Sassounian, Antranik Haroutunian, etc.

We have an undying commitment to our people. We will never give up the fight, we will never give in to our barbarous enemies. One of our strengths is that we always bounce back from any losses or setbacks. If "they" strike, we will strike back twice as hard. We have been fighting an extremely long battle that began many years ago, and if need be we will continue through the next century, and the next...

We are based on our ideals and the work we carry out to turn those ideals into reality. The tasks that we accomplish, the work that we do, is what separates us from all of the other entities that exist today. Work is achieved through sacrifice. Therefore we sacrifice all that is important to us as individuals, for the betterment of our people. We must continue our personal and individual gains for the gains of the whole. The bare minimum we can sacrifice is our time. Instead of going out to clubs (discos) eight times a month, go twice. The other six nights, use your time in a more productive manner. In other words, go to the Armenian center. Instead of sitting home and watching television, go to your A.Y.F. chapter's activities. Help stuff envelopes to raise money for our ongoing battle for the complete liberation of Artsakh. Our brothers in Artsakh are dying, their children are orphans, their wives are widows. Our fellow ungers are

sacrificing their lives and we cannot even sacrifice our time. Our grandparents sacrificed their lives and we cannot seem to find the time to avenge them.

We are based on work. In order to do the work we must create the time necessary to complete the job. We cannot fail. We will not fail. We will succeed.

Bogorad/New Times/Moscow

Ներկայի Հայաստանի Կարավարությունը

Economic Conditions in Armenia Today

In Armenia today, the economic conditions have become unbearable. For centuries, Armenia's economy has gone down the drain. Our ancestors have fought so long to regain our freedom but we've always had others controlling us. Our economy was based on others' economies. We weren't number one on their list and as a result our economy became poor. Armenia may have beautiful monuments and historical sites but once you go into the villages, you see the poverty of the people. This is caused by the state of the economy.

To have a successful economy, a country needs running businesses, productive factories, a stable government, education, and trained people to make the country grow and prosper. As of now, Armenia lacks many of the above.

To remedy this situation, we may need to rely on our rich neighbors. The Armenian government has many factors to take into consideration when deciding whether or not to deal with Turkey. The major concern is obviously what they've done to us in the past.

If we decide not to involve ourselves with Turkey, then we have an alternative. The Armenians must know that they have support in the diaspora. Armenians all over the world need to educate themselves and apply their knowledge and skill to rebuild our homeland. We should begin establishing businesses in Armenia in order to create jobs and start the economic cycle. We also need to send educators to train and teach the Armenians so that they will be capable enough to function on their own. By doing these things, eventually we will become a stronger nation and make our independence recognized and respected by the rest of the world.

ՄԵՐ ԴՐԱՄԸ ՈՒՐ ԿՆԵՐԹԱՅ

Գրեց՝ Ստեփան Պոլաճեան

Այս յօդուածը երբ կը կարդանք, շատ հաւանական է որ նստած ենք Հայրենիքէն բաւական հեռու. զգալի մաս մը մեզմէ իր կարելին կ'ընէ ըլլալու համար տիպար հայ եւ միեւնոյն ժամանակ՝ տիպար ամերիկացի քաղաքացիներ:

Այսօր, մեր Հայրենիքը կը գտնուի թէ ներքին տագնապի մը մէջ, իր տնտեսական ծանր վիճակով ու անկարգութեամբ, եւ թէ արտաքին տագնապի մը մէջ, Արցախեան ազատագրական պայքարով: Մենք, ընդհանրապէս, մեր կարելին կ'ընենք ընելու համար ինչ որ պէտք է. ըլլայ այդ պէտքը ցոյցի մասնակցիկ, նուիրատուութիւն կատարել այս կամ այն ֆոնտին եւ այլն:

Բայց, մէկ բան կայ որ չենք կրցած հանդուրժել, եւ անպայման հետեւեալ հարցումն է որ կը հարցնենք, «մեր դրամը ու՞ր կ'երթայ»:

Սիրելիներ, մեր հայրենակիցը պայքար կը մղէ այսօր ոչ միայն ժողովասրահներու մէջ, այլ նաեւ պատերազմի դաշտին վրայ: Այս պատերազմը կը մղուի ազերիին դէմ, ծանր տեսակի զէնքերով, հրասայլերով, հրթիրներով, օդանաւներով, եւ այլն: Այսօր կը կարդանք թէ «4 օդանաւ եւս զարկած են հայ ազատամարտիկները», եւ կամ «հայ ազատամարտիկները ոչնչացուցած են 3 ազերի հրասայլեր»: Այս ամէնը ուրիշ. ազատամարտիկ մը կը զոհուի ամէն օր. պայքարը կը շարունակուի ամէն օր... ինչով՞ եւ ինչպէ՞ս:

Այժմ, առաջարկ մը ունիմ. եկէք չի հարցնենք թէ «մեր դրամը ու՞ր կ'երթայ», այլ հարցնենք «մեր դրամով, այսքան»։ Չեմ ուզեր որ կարծէք թէ կ'ուզեմ ձեզ խօսելու իրաւունքէ զրկել, ընդհակառակը, կ'ուզեմ ձեր խօսելու իրաւունքը զարգացնել: Իսկապէս, Կարելի՞ է «օթօմաթիք» զէնքերով վար բերել տասնեակաւոր օդանաւներ, եւ կամ շարունակաբար ոչնչացնել հրասայլեր: Ես զինուորական գործիքէ շատ հասկցողը չեմ, բայց դժուար պիտի ըլլայ զիս համոզել թէ վերոյիշեալը կարելի է կատարել շարունակաբար: Գաղտնիք մը չէ որ կը փորձեն բացայայտել, այլ պարզ տրամաբանութեամբ է որ կը հասնիմ այն եզրակացութեան թէ մեր նուիրատուութիւնները Արցախի ֆոնտին կը ծառայեն իրենց նպատակին: Ընենք մեր կարելին, ոչ թէ գոհանաճք փորձելով, նուիրելու համար թէկուզ մեզի համար չնչին, բայց Արցախցիին համար մահ ու կենաց ներկայացնող այդ գումարը:

Ուղարկեցէք ձեր նուիրատուութիւնը ՀՅԴ Արցախի ֆոնտին առանց տատամսելու եւ հարցնելու թէ «մեր դրամը ու՞ր կ'երթայ», այլ հպարտորէն ըսելով «մեր դրամով, այսքան»:

Nigol Aghbalian (1875-1947)

Born in Tbilisi, Aghbalian studied at the Nersesian College and subsequently the Kevorkian College (Seminary) in Etchmiadzin. He later attended universities in Moscow, Paris, and Lausanne, Switzerland.

In the ranks of the A.R.F. since his youth, he was sent to Egypt in 1905 on organizational work. From 1909 to 1912 he was director of the Armenian National School in Tehran, as well as a member of the A.R.F. Central Committee there.

In 1913 Aghbalian was appointed a member of the Horizon editorial team, along with Arshak Jamalian, in Tbilisi. He was also a member of the Tbilisi National Bureau and the Committee for the Organization of Volunteer Troops in 1914-1915.

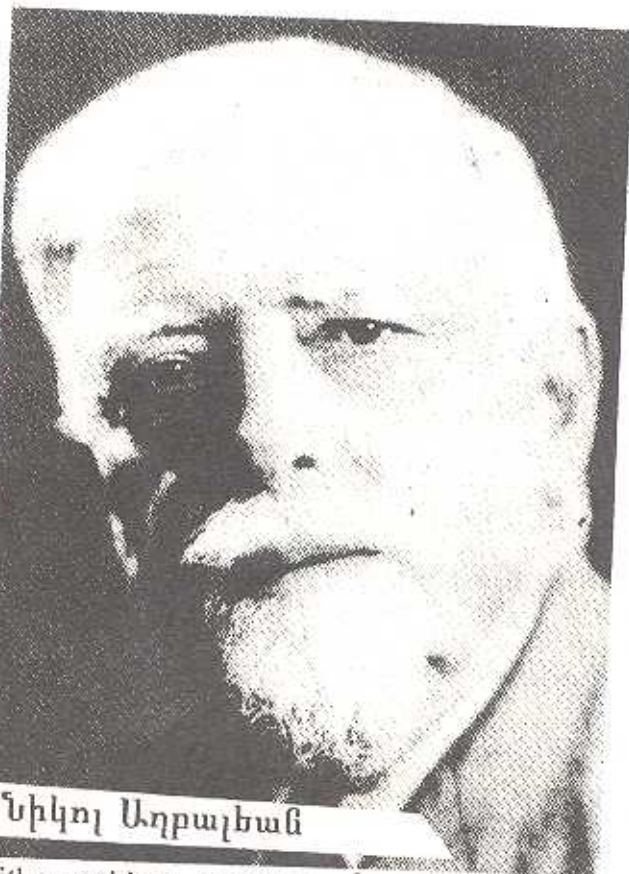
After Armenian independence, he was elected a member of Parliament and chosen Minister of Education. Due to his efforts the State University was founded, in Alexandropol (Leninakan, Gumairi), on January 31, 1920.

Aghbalian was arrested by the Bolsheviks on February 29, 1921, but was freed thanks to the February Revolt 10 days later. He crossed into Iran then settled in Alexandria, Egypt, where he became director of the Armenian school.

He was a founder of the Hamazkain Cultural Association in 1928. He also founded, along with Levon Shant, Hamazkain's college (Jemaran) in Beirut, Lebanon, in 1929-1930. He remained in Lebanon as a teacher at the college until his death.

Aghbalian is acknowledged as an erudite philologist and impartial literary critic, gifted with a profound sense of literature and art.

"Dashnaktsutun serves the interests of the public and not the interests of its members... Those who become members of our party must, from the very beginning, be reconciled with an idea that to many may seem awry and meaningless: namely, that he is joining an organization in which he must continually give of himself and sacrifice, without expecting any material gain, and that it is not the party that must sustain him but he who must provide for the party with his work, money and life. Thousands of Dashnaktsakans have left home, given up positions and influence, and have entered into an organization that is at once dreadful and attractive; and their only gain has been death. The organization provides its members with invitations for a life of rigor and immolation, not prosperity. In a certain sense, the Dashnaktsutun is like the early church. It teaches its members to die for an ideal... It promises nothing to its members,

Նիկոլ Աղբալեան

neither positions, nor honor, nor wealth, nor comfort...

If yesterday you were a simple soldier or group leader, and today you become a government minister, you do not cease being a Dashnaktsakan who is subject to the Constitution and Bylaws. And if Dashnaktsutun notices that in your new position you are attempting to think and work as a non-Dashnaktsakan, it will mercilessly unseat you, without regard to your fame or your position. Many have seen renowned reputations made by the Dashnaktsutun for one or another of its members; they have also seen the precipitous fall of the same people, carried out by the same Dashnaktsutun: Because the Dashnaktsutun demands that public affairs be conducted by idealist individuals who serve only the public interest and who dare not, for a minute, consider using their position for personal gain. Thus, various positions towards which glory seekers madly rush are pure anguish and tribulation for the Dashnaktsakan, for he must reconcile the demands of public office with the candid and humble lifestyle of his calling as an idealist Dashnaktsakan. And it is only through decree that such positions are given to a Dashnaktsakan - not as an honor but as an obligation. To people on the outside all this may seem legend, but Dashnaktsakans know otherwise."

From the series "Mtatsumner" in Droshak.
1929-1930